Súd:	Okresný súd Bratislava I
Spisová značka:	19C/114/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1116224637
Dátum vydania rozhodnutia:	02. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Magdaléna Bošková
ECLI:	ECLI:SK:OSBA1:2019:1116224637.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v konaní pred samosudkyňou JUDr. Magdalénou Boškovou v právnej veci žalobcu: LEGE ARTIS znalecká organizácia, s.r.o., IČO: 46 683 003, so sídlom Kováčska 32/245, 040 01 Košice, proti žalovanému: Petit Press, a.s., IČO: 35 790 253, so sídlom Lazaretská 12, 811 08 Bratislava 1, právne zastúpený: 1/ Advokátska kancelária Paul Q, s.r.o., so sídlom Karadžičova 2, 811 09 Bratislava, 2/ Advokátska kancelária Tomáš Kamenec, s.r.o., so sídlom Špitálska 43, 811 08 Bratislava, v konaní o ochrane dobrej povesti právnickej osoby a náhrade nemajetkovej ujmy, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný je povinný v lehote 15 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia uverejniť na titulnej stránke denníka SME ospravedlnenie s nasledujúcim obsahom:

"Vydavateľ denníka SME sa ospravedlňuje spoločnosti LEGE ARTIS, znalecká organizácia, s.r.o., Košice za uverejnenie informácii v denníku SME dňa 18.02.2016 v článku "Licencia bola skôr než firma", nakoľko skutkové tvrdenia, že:
- posudky boli vyhotovované právnickou osobou bez právnej subjektivity,
- znalecká organizácia dostala v roku 2012 znaleckú pečiatku mesiac pred vznikom a zápisom do obchodného registra,
- spoločnosť dostala licenciu skôr ako vznikla,
uvedené v tomto článku, sú nepravdivé."

II. Vo zvyšku súd žalobu zamieta.

III. Súd žalobcovi priznáva náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou zo dňa 14.11.2016 doručenou súdu dňa 25.11.2016 sa žalobca domáhal ochrany dobrej povesti právnickej osoby v zmysle § 19b zákona č. 40/1964 Zb. OZ.

1.1. V žalobe žalobca konštatoval, že je obchodná spoločnosť, ktorá bola založená výlučne za účelom vykonávania činnosti znaleckej organizácie podľa zákona NR SR č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch (ďalej len "zákon") a v zmysle § 2 ods. 1 tohto zákona je právnickou osobou, ktorá je štátom splnomocnená na vykonávanie činnosti podľa tohto zákona. Dňa 18.02.2016, bol v denníku Košický Korzár na prvej a tretej strane uverejnený článok s názvom: "SPOLUVLASTNÍČKOU FIRMY AJ MANŽELKA PAŠKU ... ZNALCI ZÍSKALI PECIATKU POCHYBNE, spoluvlastníčkou Lege Artis je aj manželka G.". V ten istý deň bol v denníku SME uverejnený na titulnej strane článok: "Licencia bola skôr než firma, manželka G. G. I. vlastní pätinu znaleckej firmy s problematickou licenciou" a na strane tri článok 5 názvom: "Znalci získali pečiatku pochybne, Spoločnosť Lege Artis spoluvlastnená manželkou G. G. dostala znaleckú licenciu skôr, než vznikla. Okrem uvedených článkov bol na prvej

strane denníka Korzár uverejnený stĺpček G. D., ktorý sebe vlastným vtipným spôsobom glosoval danú tému spôsobom: privilégium fungovať "lege neartis" mala Lege preto, lebo 20 percentným akcionárom košickej firmy je manželka G. G.. Žalobca bol toho názoru, že uvedené články mali mu čitateľa vyvolať dojem, že spoločnosť bola do zoznamu zapísaná nezákonným spôsobom a pochybne a to len vďaka tomu, že zakladajúcou spoločníčkou organizácie bola pani I. G., manželka pána G. G., podpredsedu strany SMER-SD. Žalobca ďalej dôvodil, že záver článku a "právne" hodnotenie spôsobu založenia jeho znaleckej organizácie mal vyvolať dojem, že znalecké posudky boli vyhotovované právnickou osobou bez "úplnej právnej subjektivity" (citátom advokáta a doc. trestného práva Tomáš Strémy). Na obsah uverejnených článkov reagoval prostredníctvom e-mailu, a to dňa 18.02.2016, ktorý adresoval redaktorovi SME p. S. E. autorovi článku a redaktorovi denníka Korzár p. G. J.. V podaní objasnil autorovi článku nepravdivosť jednotlivých tvrdení a to s odkazom na viaceré dôkazy, ktoré priložil k žalobe. Následne reagoval Žiadosťou o uverejnenie odpovede podaním zo dňa 18.02.2016, ktoré žalovaný prevzal dňa 25.02.2016, v ktorom podrobne vysvetlil, ktoré tvrdenia v článku považoval za nepravdivé, neúplné a pravdu skresľujúce, podal jeho vysvetlenie zápisu znaleckej organizácie do zoznamu znalcov vedenom Ministerstvom spravodlivosti SR a v závere jasne napísal, akú odpoveď žiadal v zákonom stanovenej lehote uverejniť. Na toto podanie reagovala šéfredaktorka žalovaného listom zo dňa 07.03.2016, v ktorom uviedla, že jeho žiadosť o uverejnenie odpovede nespĺňa formálne náležitosti a tiež mu nevzniklo právo na odpoveď k väčšine ním uvádzaných výrokom, pretože sú pravdivé. Podaním zo dňa 26.02.2016 zaslal žiadosť o uverejnenie odpovede aj odštepnému závodu žalovaného do sídla na B. A.. Č.. XX E. T.. Táto organizačná zložka žalovaného, ktorá vydáva denník Korzár, uverejnila dňa 04.03.2016 jeho Odpoveď v plnom znení tak, ako to v podaní zo dňa 26.02.2016 navrhoval, preto voči tejto zložke žalovaného od ďalšieho uplatňovania práv upustil. Ďalším podaním zo dňa 10.05.2016 vyzval žalovaného na mimosúdne vyrovnanie spočívajúce v uverejnení ospravedlnenia na prvej strane denníka SME, najmä za výroky, že spoločnosť vyhotovovala posudky bez úplnej právnej subjektivity a zároveň požadoval náhradu primeraného zadosťučinenia v peniazoch vo výške 10.000,- eur. Žalovaný sa k tomuto podaniu nevyjadril. Vyššie uvedené články navyše boli už 17.02.2016 pred zverejnením uverejnené na web stránke SME Domov.

1.2. Žalobca dal ďalej do pozornosti súdu, že autor článku hneď v úvode uviedol a citoval vyjadrenie advokáta a docenta trestného práva p. I.. P. D., ktorý mal byť odborným garantom právnej úvahy o pochybnom zapísaní jeho spoločnosti do zoznamu znalcov. Nakoľko mal pochybnosti o tom, že by sa advokát a docent práva vyjadroval spôsobom, ako to autor článku zapracoval do svojho textu, obrátil sa e-mailom na uvedeného advokáta a ten mu poskytol svoje stanovisko, z ktorého je zrejmé, že článok neautorizoval. Bol tak názoru, že pre vec je napokon právne významné, že pre publicitu uvedených článkov bol vyzvaný Ministerstvom spravodlivosti SR, a to na kontrolu záznamov o úkonoch znaleckej činnosti vypracovaných v priebehu kalendárnych rokov 2012 - 2015 a teda na kontrolu, kedy v skutočnosti začal so znaleckou činnosťou. Vykonanou kontrolou neboli zistené také skutočnosti, ktoré by spochybňovali vypracované znalecké posudky, keďže prvý vykonal až po viac ako piatich mesiacov po tom, ako bol ako znalecká organizácia zapísaný v obchodnom registri.

1.3. K samotným článkom ďalej uviedol, že články obsahujú nepravdivé, neúplne a pravdu skresľujúce skutkové tvrdenia a hodnotové súdy, a ktorých uverejnením došlo k neoprávnenému zásahu do jeho dobrej povesti, pričom hodnovernosť je pri výkone jeho činnosti dôležitá a úzko súvisí s dobrou povesťou spoločnosti ako takou. K tvrdeniam, že "...dostala v roku 2012 znaleckú pečiatku mesiac pred vznikom a zápisom do obchodného registra", "znalci získali pečiatku pochybne" a "získali licenciu o mesiac skôr, ako vôbec vznikla" uviedol, že sú zavádzajúce a je nepravdivé, nakoľko pečiatku si dal vyhotoviť na základe súhlasu Ministerstva spravodlivosti SR zo dňa 25.04.2012, jej otlačok odovzdal presne v deň zápisu spoločnosti do obchodného registra a až dňa 24.05.2012 mu bol vydaný preukaz znalca. Spoločnosť "nedostala" žiadnu pečiatku mesiac pred jej vznikom. Tvrdenie tak, ako je formulované, zavádza podľa jeho názoru čitateľa k tomu, že "obdržaním pečiatky" začal vykonávať svoju činnosť, čiže znaleckú činnosť. Zastával názor, že tieto tvrdenia sú hodnotovým súdom autora článku, ktoré sú schopné privodiť u čitateľa dojem o nezákonnosti postupu z jeho strany. Tvrdenie, že "Spoločnosť zapísali do obchodného registra 16. mája 2012, no už mesiac predtým, t.j. 19. apríla 2012 získala organizácia oprávnenie vydávať znalecké posudky", je nepravdivým skutkovým tvrdením. Zápis do zoznamu znalcov nie je možné stotožňovať s "oprávnením" vykonávať znaleckú činnosť. V zmysle zákona je potrebné uskutočniť ešte niekoľko krokov, a to najmä zápis do obchodného registra a uzatvorenie poistenia. Skutočnosť, že spoločnosť/žalobca bola zapísaná do zoznamu znalcov dňa 19. apríla 2012 neznamená, že získala oprávnenie vydávať znalecké posudky a ani znaleckú činnosť

nevykonávala. V zmysle príslušných ustanovení obchodného zákonníka spoločnosť založením začína existovať a osoby oprávnené konať v jej mene sú oprávnene vykonávať úkony smerujúce k jej vzniku. Čo aj autor uvádza ďalej v článku, avšak opätovne nepravdivo hodnotí zápis do zoznamu znalcov, ako úkon, ktorý "nesmeruje k vzniku spoločnosti".

1.4. Okrem uvedeného žalobca ďalej argumentoval tým, že v nadväznosti na tvrdenia uvedené v rámci časti "Problém s posudkami", autor uviedol nepravdivé hodnotové súdy, ktoré zasahujú do jeho dobrej povesti. Žalobca nevykonával znaleckú činnosť pred zápisom do obchodného registra. Autor celý proces založenia a vzniku spoločnosti hodnotil ako "nejednoznačný", čo je nepravda, a zároveň uviedol, že to "môže spôsobiť problém s jej znaleckými posudkami, ktoré sa využívajú napríklad aj v trestných konaniach". Žalobca mal tak za to, že autor svojim nepravdivým hodnotením opätovne vytvoril dojem neprávneho postupu pri vzniku spoločnosti, a zároveň spochybnil jeho činnosť, ktorú ako znalecká organizácia vykonáva. Ďalším tvrdením, "Nezodpovedali ani otázku, ako vybavili zápis do zoznamu znalcov", autor článku vytvoril dojem o neprávnom postupe spoločnosti, pričom zneužíva slovo "vybavili", ktoré môže u čitateľa evokovať akési nelegálne postupy pri zápise do zoznamu znalcov. Autor článku dotvoril celkové subjektívne hodnotenie slovami "spletité pozadie" a grafickým znázornením vlastníckej štruktúry spoločnosti. Tu nepravdivo uviedol, že spoločník Jana Pašková má 20 % podiel v spoločnosti, pričom aj v zmysle údajov uvedených v obchodnom registri ku dňu uverejnenia článkov bola len jednou z podielových spolumajiteľov obchodného podielu, ktorého výška je 20 %, pričom pravdou bolo, že bola majiteľkou obchodného podielu vo výške 4 %. Takéto grafické znázornenie a viaceré názory autora založené na nepravde sú spôsobilé privodiť ujmu na dobrej povesti spoločnosti. Žalobca v podanej žalobe celkovo zhrnul obsah článkov, ako účelovo vytvorený, ktorý môže u čitateľa vyvolať dojem, že vznik spoločnosti nebol v súlade s právnymi predpismi, že bol nelegálny, a že zároveň činnosť spoločnosti je "spochybniteľná", má neprimerane výhody a môže si dovoliť existenciu mimo zákona, čo je verejnosťou vnímané veľmi citlivo a dosť jednostranne, čo vyplýva aj z diskusie na webe žalovaného. Podľa názoru žalobcu uvedené tvrdenia naplnili skutkovú podstatu neoprávneného zásahu do dobrej povesti spoločnosti.

1.5. Podanú žalobu žalobca taktiež podporil nasledovnými argumentami. Primárne poukázal na ods. 2 a 3 § 19b zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len "OZ") a rozhodnutiami Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 28 Cdo 1375/2002, a sp. zn. 30Cdo 2448/2007. Pri aplikácii uvedených rozhodnutí na predmetný skutkový stav dospel k záveru, že uverejnené články možno považovať za zásah, ktorého neoprávnenosť vyplýva z jednotlivých nepravdivých tvrdení a príčinná súvislosť je daná tým, že jednotlivé nepravdivé tvrdenia boli súčasťou článkov. Dal do pozornosti súdu, že zodpovednosť koncipovaná v rámci OZ je zodpovednosť objektívna, nevyžaduje sa zavinenie, čiže zodpovednosť pôvodcu zásahu nevylučuje ani to, že pôvodca nevedel o tom, že uverejňuje nepravdivú informáciu. Tvrdenie uverejnené v rámci článkov nie je možné považovať za vecnú kritiku, lebo taká by vychádzala z pravdivých skutočností. Sekundárne žalobca podporil svoje argumenty rozhodnutiami Ústavného súdu ČR v náleze sp. zn. I. ÚS 367/03, sp. zn. I. ÚS 543/2003 a Najvyššieho súdu ČR, sp. zn. 30 Cdb 149/2010. Uverejnenie informácií uvedených v článkov je motivované hľadaním senzácii, voči jednému zo spoločníkov v spoločnosti a čoho dôsledkom bolo poškodenie dobrej povesti spoločnosti, ktorá vykonáva vysoko odbornú činnosť, ktorou napomáha k spravodlivému preukázaniu skutkového stavu v rámci súdnych konaní. Ďalej odkázal aj na legislatívnu úpravu v čl. 26 ods. 4 Ústavy SR a čl. 19 Ústavy SR a § 19b OZ a z uvedeného dôvodu mal za to, že nestačí v danej veci len morálna satisfakcia v podobe ospravedlnenia, ale žiadal aj primerane zadosťučinenie a to aj v peniazoch, najmä z dôvodu, že žalovaný mal dostatok času sa ospravedlniť aspoň písomne, alebo uverejniť jeho odpoveď. Finančné zadosťučinenie požadoval najmä z dôvodu, že neoprávneným zásahom bola v značnej miere znížená jeho vážnosť, pričom bolo nutné vziať do úvahy, že šíreniu týchto článkov na internete sa do budúcna ani nedá zabrániť. Bol názoru, že je znevažovaný napr. aj v súdnych sporoch, kde ako advokátka vystupuje spoločníčka znaleckej organizácie I.. S. X.. Bol toho názoru, že rovnako súdna prax pri priznávaní finančnej satisfakcie sleduje motív, pričom v danej veci bolo nepochybné, že autor článku sa nesnažil čitateľovi priniesť informácie o spôsobe zakladania znaleckých organizácií, ale predovšetkým škandalizovať a ohovárať členov vplyvnej politickej strany, s ktorými spoločníci spoločnosti/žalobcu nemajú (samozrejme okrem I. G.) nič spoločné. Konštatoval, že súdom priznaná peňažná satisfakcia má byť náhradou za utrpený stres, pocit nespravodlivosti a frustrácie z toho, že bol pri každom kroku nadmieru opatrný aj s ohľadom na meno jeho spoločníčky I. G. a napriek tomu sa nechcenej publicite nevyhol. Zároveň dôvodil, že žalovaný uverejnením článkov napokon spochybnil aj postup Ministerstva spravodlivosti SR pri jeho zápise do zoznamu znalcov a teda nepravdivé tvrdenia sa dotýkajú aj tohto

orgánu štátnej správy. K výške uplatneného zadosťučinenia uviedol, že si preštudoval rozsudky v obdobnej veci, najmä rozsudky konajúceho súdu, ktoré boli potvrdené aj Krajským súdom v Bratislave a v ktorých súdy priznali sumu 33.193,- eur. Jeho postavenie ako znaleckej organizácie je preto veľmi dôležité, a dôležité je udržanie si dobrého mena a vážnosti v spoločnosti. Z uvedeného dôvodu navrhol konajúcemu súdu, aby mu priznal 10.000,- eur.

1.6. V závere argumentujúc uvedenými skutočnosťami a tvrdeniami navrhol, aby súd rozhodol nasledovne: "Žalovaný je povinný uverejniť na titulnej strane denníka SME ospravedlnenie v nasledujúcom znení: "Vydavateľ denníka SME sa ospravedlňuje spoločnosťí LEGE ARTIS znalecká' organizácia, s.r.o., Košice za uverejnenie informácií v denníku SME dňa 18.2.2016 v článku ,,Licencia bola skôr než firma", že: posudky boli vyhotovované právnickou osobou bez úplnej právnej subjektivity, manželka G. G. I. vlastní pätinu znaleckej firmy, znalecká organizácia dostala v roku 2012 znaleckú pečiatku mesiac pred vznikom a zápisom do obchodného registra, spoločnosť dostala licenciu skôr, než vznikla. Skutkové tvrdenia, že posudky bolí vyhotovované právnickou osobou bez úplnej právnej subjektivity, manželka G. G. I. vlastní pätinu znaleckej firmy, znalecká' organizácia dostala v roku 2012 znaleckú pečiatku mesiac pred vznikom a zápisom do obchodného registra a spoločnosť dostala licenciu skôr, než vznikla sú nepravdivé, nakoľko LEGE ARTIS znalecké organizácia, s. r. o., Košice bola v obchodnom registri zapísaná ku dňu 16. mája 2012 a prvý znalecký posudok vypracovala až 17.12.2012, manželka G. G. I. vlastnila ku dňu uverejnenia článku len 4 % znaleckej organizácie, znalecká pečiatka bola vyhotovená zo súhlasom MS SR, otlačok pečiatky bol odovzdaný MS SR až 16. mája 2012 a preukaz znalca bol vyhotovený až 24.5.2012, spoločnosť" nedostala licenciu skôr, ako vznikla, lebo na znaleckú činnosť sa licencia nevydáva a oprávnenie na znaleckú činnosť získala splnením všetkých zákonných podmienok po zápise do obchodného registra." Zároveň navrhol uložiť žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi primerané zadosťučinenie vo výške 10.000 EUR.

2. Vo vyjadrení žalovaného doručeného súdu dňa 13.07.2018, žalovaný žiadal žalobcu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania. V súvislosti s obsahom článku uviedol, že hlavným predmetom článku bola skutočnosť, že žalobca získal oprávnenie na vykonávanie znaleckej činnosti v období medzi jej založením a vznikom. Z údajov uverejnených v obchodnom registri bolo zrejmé, že žalobca vznikol 16.05.2012, t.j. dňom zápisu spoločnosti do obchodného registra a z Potvrdenia o prijatí žiadosti o zápis do zoznamu znalcov vyplývalo, že Ministerstvo spravodlivosti SR zapísalo žalobcu do zoznamu znalcov, čím získal oprávnenie na vykonávanie znaleckej činnosti, a to dňa 25.04.2012. Mal tak za nesporné, že až po zapísaní do zoznamu znalcov bol žalobca zapísaný do obchodného registra, t.j. vznikol až následne. Z §2 ods. 1, písm. i) vyhlášky MS SR č. 490/2004 Z.z., ktorou sa vykonáva zákon č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch vyplýva povinnosť právnickej osoby predložiť spolu so žiadosťou o zápis do zoznamu znalcov výpis z obchodného registra alebo iný dokument preukazujúci jej vznik, čo môže splniť len vzniknutá spoločnosť zapísaná do obchodného registra. Žalobca takýto výpis pred zápisom do zoznamu nepredložil a ani nemohol predložiť, keďže bol len v štádiu založenia, t.j. nebol zapísaný do obchodného registra a teda ešte nevznikol. Odôvodnenie postupu žalobcu pri zápise spoločnosti navyše spochybňovala skutočnosť, že podľa informácií uverejnených v obchodnom registri má žalobca zapísané oprávnenie na výkon znaleckej činnosti v predmete podnikania až rok po zápise spoločnosti do obchodného registra. Žalobca si nechal zapísať znaleckú činnosť ako predmet podnikania dňa 10.07.2013. Z toho vyplývalo, že úkony vykonané žalobcom smerujúce k získaniu oprávnenia na vykonávanie znaleckej činnosti nesúviseli s jej vznikom. Žalovaný konštatoval, že čitateľom len podrobne vysvetlil podstatu sporného zápisu žalobcu do zoznamu znalcov a nezávislým odborníkom dal priestor na vyjadrenie (G.. K.. D.), i Ministerstvo spravodlivosti SR. Oslovený bol aj žalobca, ktorý sa však za 2 dni nevyjadril. Uviedol, že samotný Článok sa neprikláňa k žiadnemu názoru. Je vyslovene neutrálneho charakteru s cieľom informovať čitateľov, ktorým ponecháva priestor na vytvorenie si vlastného úsudku. Preto bol Nadpis Článku "Licencia bola skôr než firma" podľa názoru žalovaného pravdivý.

2.1. K argumentom žalobcu ohľadom skutočnosti, že posudky boli vyhotovované právnickou osobou bez úplnej právnej subjektivity žalovaný uviedol, že uvedený výrok bol citáciou I.. D.. Je to výrok odborníka, ktorý on sám poskytol autorovi. Žalovaný uviedol, že autor článku nebol povinný nechať text autorizovať G.. D.. Novinár nie je povinný pristúpiť na požiadavku dodatočnej korekcie či nezverejnenia informácie získanej zo strany respondenta, ktorý predtým informácie poskytol, pričom G.. D. mu nenavrhol žiadnu dohodu o následnej autorizácií textu článku. K osobe respondenta uviedol, že žalobcovi neprináleží vyberať pre žalovaného respondenta k článkom v denníku SME. K časti textu, manželka G. G. I. vlastní pätinu firmy, mal žalovaný za to, že uvedený údaj nie je pre konanie podstatný. Zjednodušenie informácie

o spoluvlastníckom podiele p. G. malo za cieľ len zbytočne zaťažovať čitateľov denníka podrobnosťami o vlastníckej štruktúre spoločnosti. Tá nebola predmetom článku. Fakt, že G.. G. vlastní, alebo spoluvlastní obchodný podiel na spoločnosti vo výške 20% nie je spôsobilý žiadneho zásahu do práv žalobcu. Týka sa predovšetkým G.. G., ktorá nie je žalobca v tomto konaní a proti žalovanému podala osobitnú žalobu na ochranu osobnosti týkajúcu sa článku. Taktiež žalovaný uviedol k tvrdeniam žalobcu z podanej žaloby, že znalecká organizácia dostala v roku 2012 znaleckú pečiatku mesiac pred vznikom a zápisom do obchodného registra, že celkové vyznenie tejto informácie je pravdivé. Rozhodnutie o povolení vyhotovenia úradnej pečiatky znalca bolo Ministerstvom spravodlivosti SR vyhotovené dňa 25.04.2012. Žalobcov deň vzniku, a teda aj zápis v Obchodnom registri Okresného súdu Košice I bol vykonaný ku dňu 16.05.2012. Mal tak za zrejmé, že spoločnosť vznikla neskôr ako jej bolo udelené povolenie na vyhotovenie úradnej pečiatky - znalca. Na vyššie uvedené skutočnosti poukázal aj v prípade časti textu kde uviedol, že spoločnosť dostala licenciu skôr než vznikla.

2.2. Ďalej žalovaný vo svojom vyjadrení argumentoval, že v prípade žalobcu neboli splnené zákonom požadované podmienky neoprávnenosti zásahu do práva na dobrú povesť právnickej osoby a teda oprávnenosť a odôvodnenosť zásahu do slobody prejavu vydavateľa denníka SME tak nebola preukázaná. Čitateľom sa v článku nenanucovali závery autora, len sa im predostreli fakty a následné posúdenie ponechal autor na nich. Svoju argumentáciu podporil nálezom Ústavného súdu SR sp.zn. IV. ÚS 107/2010 a rozhodnutím ESĽP vo veci Ringier Axel Springer Slovakia, a.s. proti Slovenskej republike z 26.7.2011. V prípade žalobcu ide o znaleckú organizáciu, ktorá vykonáva znaleckú činnosť na základe zadania súdov a polície. Ako sám žalobca v podanej žalobe uviedol, len dva znalecké posudky boli vyhotovené pre fyzické osoby. V prevažnej miere je zadávateľom žalobcu štát a znalecké posudky vyhotovené pre orgány štátu a súdy sú hradené z rozpočtov týchto inštitúcií. V prípade činnosti žalobcu ide o verejný záujem, nakoľko je jeho činnosť financovaná z rozpočtu štátu s veľkým významom pre rozhodovanie súdov a polície. Informovanie o takejto téme verejného záujmu novinármi je podľa názoru žalovaného legitímne a má zvýšenú ochranu. Článok preto nie je možné považovať za nevyvážený či jednostranný. V článku dostal priestor na vyjadrenia nezávislý odborník, G.. D., ako aj Ministerstvo spravodlivosti SR. Autor oslovil aj žalobcu, ten sa však ani po 2 dňoch k článku nevyjadril. Žalovaný dal do pozornosti súdu, že žalobca je znaleckou organizáciou vykonávajúcou svoju činnosť najmä pre orgány štátnej správy, čo z neho robí subjekt verejného záujmu. Ten ako taký priťahuje značnú pozornosť verejnosti a médií. Navyše jedným zo spoločníkov žalobcu je G.. G., manželka vtedajšieho predsedu parlamentu, G.. G.. Žalobca preto musel záujem médií a verejnosti očakávať. A bol povinný zniesť informovanie, prípadne oprávnenú kritiku týkajúcu sa jeho činnosti a okolností vzniku. Nie je možné považovať ho v tomto prípade za súkromnú osobu. Svoju argumentáciu podporil rozhodnutiami ESĽP vo veci Fayed proti Spojenému kráľovstvu zo dňa 21.9.1994, sťažnosť č. 17101/90 a Timpul Info - Magazin a Anghel proti Moldavsku 2007, sťažnosť č. 42864/05. V súvislosti so zjednodušujúcimi tvrdeniami v článku poukázal na viaceré nálezy Ústavného súdu ČR a Najvyššieho súdu ČR. Následne upriamil pozornosť na čl. 26 Ústavy SR a Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení protokolov č. 3, 5 a 8, ktoré priznávajú slobodu prejavu tlače, ako prostriedku šírenia ideí a informácií a taktiež riešia slobodu prejavu ako takého. Taktiež spomenul aj viaceré rozhodnutia ESĽP zamerané na výklad už spomenutého čl. 26 Ústavy SR. Aj naďalej zotrval na právnom názore, že čo sa týka vyjadrení na adresu žalobcu, ich zverejnením nedošlo k neoprávnenému zásahu do jeho práv, čo podporil rozhodnutiami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky R 103/1967 a Rc 89/68.

2.3. K nároku žalobcu na nemajetkovú ujmu žalovaný argumentoval tým, že z diskusie k Článku, ktorá prebehla na webstránke denníka SME a na ktorú poukázal žalobca v podanej žalobe vyplýva, že jej priebeh bol 1 deň. V diskusných príspevkoch, ktoré sú jej obsahom, nebol žalobca ako znalecká organizácia spomenutý vôbec. Ani jeden z nich sa žalobcu priamo netýka. Celá uvedená diskusia nebola spôsobilá privodiť žalobcovi ujmu, nakoľko jej intenzita a trvanie boli nepatrné. Žalovaný poukázal tiež na to, že tržby, čistý obrat a výnosy z hospodárskej činnosti žalobcu v období po vydaní článku vzrástli. To je v priamom rozpore s tvrdením žalobcu, že článkom bola v značnej miere znížená jeho vážnosť. Tento fakt považoval za presný opak negatívneho dopadu článku na žalobcu a jeho dobrú povesť. Článok žalobcu nezasiahol v ekonomickom zmysle negatívne, práve naopak. Nárok žalobcu za náhradu za stratu času, z dôvodu "vysvetľovania tretím osobám akoto vlastne bolo", považoval žalovaný za nedôvodný. Žalobca nemal len povinnosť tvrdenia ale aj povinnosť dôkaznú. Súdom priznaná peňažná satisfakcia požadovaná žalobcom v podanej žalobe má byť náhradou za utrpený stres a pocit nespravodlivosti a frustrácie. Nemožno si ale podľa názoru žalovaného zamieňať ochranu osobnosti fyzickej osoby, ktorá sa vyznačuje aj subjektívnymi pocitmi fyzickej osoby, s ochranou dobrej povesti právnickej osoby, ktorá

obdobných prejavov ľudskej povahy nie je schopná. Žalobca nemôže pociťovať stres, nespravodlivosť a frustráciu. Zdôraznil, že náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch Občiansky zákonník pripúšťa pri fyzických osobách len v prípade, (i) ak by sa morálna satisfakcia nezdala postačujúca, a to najmä preto, (ii) že bola v značnej miere znížená dôstojnosť alebo vážnosť fyzickej osoby v spoločnosti. Podľa názoru žalovaného analogicky možno závery súdov vo veciach ochrany osobnosti použiť aj vo veciach ochrany dobrej povesti právnických osôb. Náhrada nemajetkovej ujmy požadovaná žalobcom je vo výške žalobcových ročných tržieb za rok 2015, čo je zjavne neprimerané a privysoké. Svoju argumentáciu podporil rozhodnutiami Najvyššieho súdu SR. Žalobca musí preukázať, že zásahmi žalovaného došlo k zásahu do jeho dobrej povesti a táto bola aj skutočne v príčinnej súvislosti s takýmto zásahom znížená.

2.4. V závere vyjadrenia žalovaný uviedol, že vzhľadom na uvedené navrhuje podanú žalobu zamietnuť a žalovanému priznať nárok na náhradu trov konania vo výške 100%.

3. V replike doručenej súdu dňa 24.10.2018 a v následnom vyjadrení žalobcu doručeného súdu dňa 11.02.2019 žalobca uviedol, že vyjadrenie žalovaného vníma ako zavádzajúce a v ktorom žalovaný nereaguje na skutočnosti uvedené v žalobe, ale zavádzajúcim spôsobom sa snaží zjednodušovať výroky ním zverejnené. Žalobca ďalej uviedol, že predmetom článkov bolo spochybňovanie legálnosti jeho vzniku a legálnosť jeho samotného pôsobenia, keďže autor spochybnil aj vydané znalecké posudky. Žalobca bol za to, že články vyvolávajú dojem, že pri svojom neoprávnenom vzniku a fungovaní mal využiť pôsobenie spoločníčky Jany G., čím nepriamo články nabádajú čitateľov na vydedukovanie záveru o jeho trestnej činnosti. Nesúhlasil s tvrdeniami žalovaného, že zápisom do zoznamu znalcov získal oprávnenie na vykonávanie znaleckej činnosti, a to dňa 25.4.2012. Oprávnenie na vykonávanie činnosti je naviazané v zmysle právnych predpisov na viaceré skutočnosti, a to uzatvorenie poistnej zmluvy, zápis do obchodného registra, odovzdanie pečiatok a znaleckých preukazov. Teda ani tvrdenie, ktoré uviedol žalovaný vo svojom vyjadrení, ktoré je tiež obsahom predmetných článkov, nie je pravdivé. Ďalej uviedol, že žalovaný vo svojom vyjadrení navodil dojem, že bolo jeho povinnosťou predložiť výpis z obchodného registra, pričom samotný § 2 ods. 1 písm. i) vyhlášky č. 490/2004 Z. z. uvádza: i) u právnickej osoby aj doklady preukazujúce jej špecializáciu, ktoré nesmú byť staršie ako tri mesiace; špecializácia právnickej osoby je hlavné zameranie činnosti právnickej osoby žiadajúcej o zápis do zoznamu, ktoré sa preukazuje výpisom z obchodného registra, osvedčenou kópiou zakladateľskej listiny alebo iným dokladom preukazujúcim jej vznik. Túto povinnosť si splnil predložením osvedčenej kópie spoločenskej zmluvy. To, že sa žalovaný snažil súd zavádzať, vyplýva aj z toho, že pri citácii predmetného ustanovenia vynechával práve podstatnú časť "osvedčenou kópiou zakladateľskej listiny". Obdobným spôsobom "argumentoval" žalovaný aj v rámci ďalšej svojej argumentácie. Žalobca mal tak za to, že táto otázka bola v dostatočnej miere vysvetlená a aj s ohľadom na zavádzanie súdu, že celý proces získania oprávnenia a následnej registrácie právnickej osoby bol v plnej miere legálny. K výroku, že manželka G. G. I. vlastní pätinu firmy ďalej uviedol, že uvedený údaj je spôsobilý zasiahnuť do jeho práv, keďže práve on a zverejnená infografika vyvolávajú dojem, že v dôsledku tej skutočnosti, že I. G. je vlastníčkou časti spoločnosti, tak malo byť spoločnosti umožnené nelegálne získať "licenciu". Žalobca bol preto toho názoru, že jeho obchodnú spoločnosť tvorí celkový hmotný a personálny substrát, preto aj zásah prvotne smerujúci voči spoločníkovi, je schopný spôsobiť ujmu aj samotnej spoločnosti. Ďalej uviedol, že s právnymi názormi žalovaného nie je možné súhlasiť. Žalovaný v podstate tvrdil, že ak je obsahom článku hodnotový súd, alebo polemické výroky, tak z dôvodu, že ich pravdivosť nie je možné verifikovať, resp. pri polemických výrokoch neobsahujú tie vždy tvrdenie, tak nie sú schopné predstavovať neoprávnený zásah a z uvedeného dôvodu nie je možné ich brať v rámci žaloby na ochranu dobrej povesti právnickej osoby v úvahu. Svoj právny názor podporil rozsudkom Najvyššieho súdu ČR zo dňa 26.10.2011, sp. zn. 30 Cdo 5111/2009 a nálezom Ústavného súdu ČR zo dňa 15.03.2005, sp. zn. I. ÚS 367/03). Vychádzajúc z predmetnej judikatúry sú hodnotové súdy prezentované verejnosti rovnako schopné prestavovať neoprávnený zásah do dobrej povesti právnickej osoby. Zdôraznil, že vychádzajúc z celých článkov, tak tie sú jednoznačne ladené výrazné kriticky, kedy prostredníctvom hodnotových súdov autor prednáša názor o pochybnosti získaného oprávnenia na výkon znaleckej činnosti a zároveň hodnotí vydané znalecké posudky ako pochybné. V ďalšom žalobca taktiež uviedol ďalšie rozhodnutia súdov ČR, ktoré jednotke judikujú, že žalovaný sa nemôže skrývať za polemiku alebo hodnotový súd, ak tie sú spôsobilé vyvolať u čitateľa dojem jeho neoprávneného konania. Ďalej argumentoval tým, že primárnym cieľom článkov nebolo ponechať čitateľov posúdiť právne otázky procesu získania "licencie" pre znaleckú organizácie, ale primárnym cieľom, ktorý vplýva z článkov, bolo vyvolanie dojmu, že on mal cez "politické kontakty" prostredníctvom svojej spoločníčky vykonávať niečo neoprávnené. V

ďalšom uviedol, že nebol nikdy oslovený pred uverejnením článku. Po uverejnení článku naopak on kontaktoval I.. D., ktorý sa od citácie dištancoval a rovnako kontaktoval autora článku a vydavateľa. Ak chcel žalovaný vyvodzovať lepšie postavenie z dôvodu neodpovedania z jeho strany, tak bolo jeho dôkazným bremenom aby kontaktovanie preukázal, keďže toto je hrubá nepravda. Bez ohľadu na to, či si redaktor preveril informácie alebo nie, tak zodpovednosť za zásah do dobrej povesti právnickej osoby je zodpovednosť objektívna, čiže sa nehľadí na zavinenie. O kritike môžeme uvažovať jedine v prípade uvedenia pravdivých informácií, čo podľa žalobcu nie je prípad vo veci samej.

3.1. K nároku na náhradu nemajetkovej ujmy uviedol, že nárok vzniká momentom neoprávneného zásahu do dobrej povesti právnickej osoby a k uvedenému momentu sa posudzuje aj výška nemajetkovej ujmy. Pri vyčíslení nemajetkovej ujmy nie je možné brať v úvahu jeho finančné výsledky, na to nie je žiaden právny ani logický dôvod.

3.2. Nezhodol sa taktiež s názorom žalovaného, že v dôsledku uverejnenia opravy v denníku Korzár malo dôjsť k zániku práva na náhradu nemajetkovej ujmy. Takáto argumentácia nemá ani najmenšiu oporu v právnych predpisoch a ak by aj pripustil takýto výklad, tak by nezohľadnil tú skutočnosť, že k zásahu došlo prostredníctvom článkov uverejnených v dvoch periodikách. Žalobca rovnako ako žalovaný je recipientom právnych noriem, ktoré mu zaručujú ochranu dobrej povesti. Pri konfrontácií vzájomných práv, je podľa názoru žalobcu, jednoznačne potrebné pripustiť mu ochranu práva, keďže pri neoprávnenom zásahu žalovaného nie je sporná miera kritiky a pravdivosť šírených informácií ako takých. Žalovaný sa nemôže paušalizovane skrývať za označenie "strážneho psa demokracie", keď šíri nepravdivé informácie. Procesná obrana žalovaného v tom zmysle, že predmetom článku je odborná otázka ohľadom vzniku znaleckých organizácií neobstojí, keďže je to v priamom rozpore s tým ako je samotný článok koncipovaný. Žalobca oprel uvedené tvrdenia o rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 11.9.2010, sp. zn. 30 Cdo 5161/2008 a Ústavného súdu ČR, nález zo dňa 9.2.1998, sp. zn. IV. ÚS 154/97.

3.3. Ďalej žalobca v súvislosti s nepriaznivými následkami uverejnia článku uviedol, že dvaja zakladajúci členovia spoločnosti žalobcu - G.. W.. I. G. S. C.. G. O., ktorí boli v článku najviac spomínaní, zo spoločnosti vystúpili, čo do značnej miery spomalilo ďalší rozvoj spoločnosti, nakoľko na ich činnosť bola spoločnosť odkázaná, najmä G.. I. G. mala v agende celú administratívu, komunikáciu so zadávateľmi, finalizovanie znaleckých posudkov, fakturovanie, vedenie znaleckého denníka a pod. Taktiež uviedol, že G.. G.Š. mala zabezpečiť, že sa organizácia rozšíri aj o výkon znaleckej činnosti v odbore stavebníctvo a oceňovanie podnikov, ktorý mala do budúcna personálne zabezpečiť a organizačne riadiť. Žalobca taktiež utrpel finančné straty po uverejnení článkov a začlenení spoločníkov do "siete" s politikmi. Podľa dôkazov predložených žalovaným - výpisy z Finstatu, mala spoločnosť za rok 2015 tržby 14 179,- eur, v roku 2016 : 26 100,- eur , v roku 2017 : 26 667,- eur . Vzhľadom k tomu, že spoločnosť bola práve od októbra 2015 posilnená o ďalších štyroch znalcov a mala zapísané tri nové odvetvia očakávali, že sa to prejaví aj na väčšom počte zadaní a objednávok a teda aj na príjmoch, čo sa však nestalo. Taktiež uviedol, že jeho meno ako znaleckej organizácie bolo od uverejneného článku "navždy" spájané s politikmi, čo je pre spoločnosť a jej spoločníkov, ako aj štatutárnych zástupcov neprijateľné. Napriek tomu, že je s počtom odvetví jednou z väčších znaleckých organizácií, po zadaní obchodného mena "vyskakujú" články, ktoré sú predmetom prieskumu tohto konania, fotografie politikov, o čo nestojí. Články žalovaného na svojej prvej strane uverejnili aj Lekárske noviny Slovenskej lekárskej komory zo dňa 4. 03.2016, čím utrpel na vážnosti práve v oblasti, v ktorej sa jeho znalci realizujú a to v zdravotníctve. Okrem uvedeného ďalej uviedol, že jeho meno bolo zneužité v predvolebnom období na útok proti politikom SMER-u za účelom zvýšenia nákladu výtlačkov žalovaného.

4. Súd vykonal vo veci dokazovanie a to oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to:
4.1. Mailom zo dňa 19.03.2012 sa žalobca dopytoval u MS SR akým spôsobom je možné založiť v zmysle zákona ZO a či je v danej veci potrebný aj výpis z Obchodného registra.

4.2. Listom zo dňa 25.04.2012 MS SR potvrdilo žalobcovi prijatie žiadosti o zápis do zoznamu znalcov a uviedlo, že vyhovelo žalobcovej žiadosti na zápis do zoznamu znalcov, tlmočníkov a prekladateľov a v prílohe zaslali povolenie na vyhotovenie úradnej pečiatky znalca a preukaz znalca.

4.3. MS SR listom zo dňa 25.04.2012 vydalo povolenie na vyhotovenie úradnej pečiatky znalca, ktorá bude vyhotovená ako úradná.

4.4. Podľa osvedčenia o živnostenskom oprávnení zo dňa 07.05.2012 súd mal za preukázané, že žalobcovi bolo vydané živnostenské oprávnenie na vykonávanie živnosti.

4.5. Podľa potvrdenia Okresného súdu Košice I zo dňa 10.05.2012 je zrejmé, že bol prijatý návrh žalobcu na jeho zápis do OR.

4.6. Listom zo dňa 04.07.2012 žalobca zaslala MS SR poistnú zmluvu.

4.7. Mailom zo dňa 03.12.2015 tlačové oddelenie MS SR odpovedalo S. E. na otázky, pričom uviedlo, že spoločnosť žalobcu bola zapísaná do zoznamu na základe rozhodnutia vydaného v správnom konaní pred takmer 4 rokmi, pričom v tom čase vybavujú referent sa priklonil k názoru že v prípade zápisu do zoznamu ZO, nie je potrebný výpis z OR s tým, že žalobca splnil všetky zákonné náležitosti na zápis v zmysle zákona.

4.8. Mailom zo dňa 15.02.2016 sa redaktor denníka SME S. E. dopytoval konateľov spoločnosti na proces vzniku spoločnosti, pričom konateľom položil niekoľko otázok.

4.9. Mailom zo dňa 15.02.2016 sa S. E. dopytoval I.. D. na proces vzniku založenia spoločnosti. Mailom zo dňa 17.02.2016 zaslal S. E. M. P. D., ktorý mu uviedol, že podľa § 5 zákona č. 382/2004 Z.z. MS SR zapíše do zoznamu do 60 dní od doručenia písomnej žiadosti o zápis právnickú osobu ako ZO, ktorá spĺňa zákonom uvedené podmienky. Mal za to, že zápis LEGE ARTIS ako ZO do zoznamu ZO mal byť zamietnutý, nakoľko táto spoločnosť nebola zapísaná v obchodnom registri, teda nesplnila si zákonné podmienky podľa § 6 zákona č. 382/2004 Z.z. Posudky podľa jeho názoru boli vyhotovené právnickou osobou bez úplnej právnej subjektivity.

4.10. Súd sa oboznámil s článkom uverejneným v denníku SME vydaným dňa 28.02.2016 s názvom Licencia bola skôr než firma, s podtitulkom Manželka G. G. I. vlastní pätinu znaleckej firmy s problematikou licenciou s tým, že článok voľne pokračuje na 3 s názvom Znalci získali pečiatku pochybne s podtitulkom Spoločnosť Lege Artis spoluvlastnená manželkou G. G. dostala znaleckú licenciu skôr, než vznikla. Autor článku opisuje v týchto článkoch priebeh založenia spoločnosti, pričom svoj názor odvádza aj od posúdenia advokáta a docenta trestného práva P. D., ktorý uviedol, že "posudky boli vyhotovované právnickou osobu bez právnej subjektivity. Ďalej na čl. 1 tohto denníka autor uviedol, že Znalecká organizácia dostala v roku 2012 znaleckú pečiatku, mesiac pred zápisom do obchodného registra.

4.11. Mailom zo dňa 18.02.2016 konateľ spoločnosti žalobcu zaslal reakciu žalovanému na uvedený článok. V liste žalobca uviedol, ktoré tvrdenia žalovaného považuje za nepravdivé, skresľujúce a ktorými došlo k poškodeniu na cti, dôstojnosti a dobrej povesti žalobcu. Zároveň v liste žalobca ozrejmil celý priebeh založenia spoločnosti. Listom zo dňa 07.03.2016 denník SME reagoval ni list žalobcu tak, že uviedol, že po preskúmaní predmetnej žiadosti dospeli k záveru, že táto nespĺňa formálne náležitosti žiadosti o odpoveď.

4.12. K uverejnenému článku prebiehala diskusia čitateľov, ktorý polemizovali a vyjadrovali sa k názorom autora o procese vzniku žalobcu.

4.13. Advokátska kancelária I.. S. W. vo svojom liste zo dňa 10.05.2016 adresovanému Okresnému súdu Michalovce uviedol, že dáva do pozornosti článok uvedený v Korzári, pričom po oboznámení sa s predmetným článkom spoločnosť nedáva záruku objektívnosti.

4.14. Žalobca zaslal dňa 26.07.2016 mail I.. P. D., v ktorom mu uviedol, že jeho názor je nepravdivý. I.. D. vo svojej odpovedi uviedol, že článok neautorizoval a ani ho nevidel pred zverejnením. Otázky od redaktora dostal ako člen akademickej obce a teda poskytol svoj subjektívny odborný názor na danú vec. Podotkol, že sa vyjadroval v rovine právnej teórie. Zároveň však uviedol redaktorovi, že v právnej aplikačnej praxi nie je možné celkom vylúčiť výklad, ktorý v tejto veci poskytlo aj MS SR.

4.15. Z portálu FINSTAT mal súd za preukázané, že spoločnosť žalobcu v roku 2014 mala tržby očistené o zásoby a aktiváciu vo výške 13.588,- eur, v roku 2015 vo výške 14.179,- eur a v roku 2016 vo výške 26.100,- eur.

4.16. Z výpisu z Obchodného registra mal súd za preukázané, že od 17.12.2016 bol konateľom spoločnosti I.. S. X. a od 16.05.2012 C.. O. J. S. C.. P. S..

5. Na pojednávaní konanom dňa 26.10.2018 žalobca uviedol, že sa v plnom rozsahu pridržiava žaloby a svojich podaní. Uviedol, že v petite žaloby uviedol články aj z jedného aj z druhého článku. Podstatou sporu bolo podľa jeho názoru to, či bola znalecká organizácia registrovaná legálne alebo nelegálne. V prípade uvedeného článku ide o objektívnu zodpovednosť, kedy za tento článok je zodpovedný žalovaný. Žalobca ďalej poukázal na svoj postup podľa zákona č. 382/2004 Z. z., kde je uvedené, ako vzniká znalecká organizácia.

5.1. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že v celom rozsahu trvá na svojich argumentoch a podanú žalobu v plnom rozsahu neuznáva. Mal za nepreukázané, že predmetom tohto konania je aj článok "znalci získali pečiatku pochybne" uverejnený na strane 3 denníka SME dňa 18.02.2016. Taktiež mal za to, že predmet sporu a najmä aj nároky majú byť obsiahnuté v petite žaloby, avšak tá žiadny článok na strane 3 denníka SME neuvádza. Avšak bolo pravdou, že žaloba tento článok obsahuje. Ďalej taktiež argumentoval vyhláškou č. 490/2004, pri ktorom už vo svojom vyjadrení uviedol, že z jeho strany išlo o poukázanie na to, čo z daného ustanovenia vyplýva. Jednoducho táto právna norma jasne určuje, že v žiadosti o zápis do zoznamu znalcov sa má predložiť výpis z OR alebo iný doklad preukazujúci jej vznik. Bol toho názoru, že zakladateľská listina nepreukazuje vznik spoločnosti ale jej založenie. Dôvod uverejnenia článku bol ten, že autor si všimol minimálne dve zaujímavosti pri procese zápisu žalobcu do zoznamu znalcov, ktoré možno označiť za tému verejného záujmu. Primárne spoločníci boli verejne exponované osoby, a to p. G. a tiež riaditeľ Nemocnice Michalovce. ďalej uviedol, že autor článku S. E. nie je právnik a nemal ani ambíciu v článku rozhodnúť aký postup malo Ministerstvo spravodlivosti SR zvoliť. K výroku o vlastníctve, resp. spoluvlastníctve žalobcu G.. G. uviedol, že je fakticky pre účely článku úplne jedno či vlastní, alebo len spoluvlastní 1/5 žalobcu. Následne aj naďalej zotrval na svojom návrhu na vykonanie výsluchu svedka S. E. na pojednávaní.

6. Na pojednávaní konanom dňa 15.02.2018 sa konateľka žalobcu vyjadrila k samotnému založeniu znaleckej spoločnosti Lege Artis. Táto spoločnosť bola založená niekedy v roku 2010. V roku 2010 fungovali na Slovensku ešte znalecké ústavy, lekárske fakulty, ktoré v tom roku boli vyčiarknuté - Martinská, Bratislavská, Košická a práve tí znalci, ktorí fungovali v rámci ZÚ Košickej univerzity sa na mňa obrátili, že by chceli založiť znaleckú organizáciu, keďže lekárska fakulta už nemala záujem vykonávať znaleckú činnosť. Ako advokát si preštudovala zákon o znalcoch a k tomu vykonávaciu vyhlášku MSSR, pozrela si registre znaleckých organizácii (ZO) a zistila, že v tom čase už existovali minimálne 3 znalecké organizácie, ktoré fungovali ako právnické osoby a boli založené fyz. osobami ako znalcami, takže mali charakter súkromných znaleckých organizácií. Následne oslovila K.. P. S. neurochirurga, ktorý v tom čase už bol zapísaný ako fyzická osoba ako znalec a dohodli sme sa, že vytvoríme ZO so znalcami ktorých si vyberieme. Niekedy v roku 2011 sa dali dokopy s K.. S., oslovili viacero znalcov s tým, že budú robiť traumatológiu a neurochirurgiu a chirurgiu a teda, že začnú vykonávať znaleckú činnosť s 3 znalcami, čo v tom čase bola zákonná povinnosť a minimálny počet znalcov, ktorí mali byť v ZO. I. G. našu bývalú spoločníčku oslovila z toho dôvodu, že dlhé roky robila v Univerzitnej nemocnici, viac ako 15 rokov, takže poznala aj tých lekárov a vybrala si ju najmä preto, že práve v tom čase čo bolo v článku opomenuté, bolo to za vlády O. ak to máme dať do politického kontextu. I. G. ako manželka nebohého bývalého predsedu parlamentu G.. G. musela z nemocnice odísť, nakoľko s ňou rozviazali pracovný pomer a už v tom čase uvažovali, že táto ZO okrem odboru zdravotníctvo, bude sa venovať aj odboru oceňovania podnikov, pretože tá problematika je do značnej miery aj právna a pre nás aj zaujímavá. Pani Pašková mala mať na starosti iba tú časť, ktorá sa mala týkať stavebníctva. Predmetný článok vyvolal dojem, že vďaka spletitému pozadiu si vlastne politici vytvorili prostredníctvom nich ZO, ktorá na ich objednávky bude robiť posudky v trestných veciach. K samotnému založeniu uviedla, že keď vedeli kto budú spoločníkmi tejto ZO, tak si preštudovala zákon, urobili spoločne zakladateľskú listinu a narazila na problém, že či je potrebné v zmysle zákona doložiť pri zápise výpis z OR, alebo stačí zakladateľská listina, pretože nikde v zákone ani vo vykonávacej vyhláške nie je, že k zápisu je potrebný výpis z OR. Bola toho názoru, že pokiaľ by vyslovene zákon vyžadoval len výpis z OR, nedal by v zákone iné možnosti preukázania vzniku PO. Chcela si to vyjasniť, písala na MSSR, kde ich žiadala o vysvetlenie, MSSR jej ani neodpovedalo a preto k žiadosti o zápis predložila len zakladateľskú listinu. Bolo vecou MSSR v prípade iného názoru, aby si výpis z OR vyžiadali. Došla k záveru, že nebude dávať zapisovať organizáciu do OR ako s.r.o., pokiaľ by jej MSSR nepovolilo zápis

ZO do zoznamu. Potom, ako dostali oznámenie, že sme boli zapísaný s podmienkou, že si vybavia poistenie, podala žiadosť do OR, a živnostenské oprávnenie sme dostali 7.5.2012, to znamená ešte pred tým, ako sme vznikli a boli zapísaný v OR a teda 16.05.2012. Výpis z OR vtedy osobne priniesla na MSSR a až 24.05.2012 im bol vydaný preukaz znalca, ale stále mali v zozname znalcov na prvej strane poznámku, že nemajú uzatvorené poistenie na činnosť, čo je pre súdy a organizácie ktoré chcú zadať ZO vypracovanie ZP informácia, že tento ZP nemôžu urobiť. S poistnou zmluvou bol dosť veľký problém, nakoniec zmluvu podpísali 4.7.2012. Fotokópiu poist. zmluvy zaslali na MSSR a MSSR odblokovalo poznámku o tom, že nemajú poistenie a vlastne od júla čakali, kedy dostanú zadanie a ZP bol vypracovaný až v decembri 2012 pre OS Nové mesto nad Váhom. ďalej uviedla, že z článku taktiež vyznieva, že boli protekčný. V roku 2015 rozširovali odvetvia o ďalšie tri, čo znamenalo, že do ZO mali vstúpiť ďalší 3 znalci, pričom práve vtedy sa sprísnila úprava ZP a nechceli ich mať ako spoločníkov ani v pracovnom pomere, tak vymyslela určitú zmluvu, ktorú chcela prekonzultovať s MSSR, či by to tak mohlo byť, neodpovedali, tak to podala so zmluvou, ktorú sama vytvorila. MSSR s ňou zaobchádzalo ako s každou inou osobou, neuprednostňovalo ju ani znaleckú organizáciu v rámci žiadnej politickej situácie. K nemajetkovej ujme uviedla, že je samozrejme absolútne neprijateľné, aby ich ZO bola spájaná s politikmi, najmä keď autor článku aj vydavateľstvo si mohlo všetky skutkové tvrdenia preveriť z dostupných listín. Po uverejnení článku odišla I.. G., ktorá vlastne v organizácii mala na starosti administratívu, K.. O., ktorý bol podľa pavúka uverejneného v článku SME švagrom O.. O. odišiel zo spoločnosti, čím táto spoločnosť bola oslabená. V roku 2015 pribrali ďalších znalcov, ktorí sú znalcami z veľmi exponovaných odvetví, a následok videla v tom, že po uverejnení článku množstvo ZP kleslo, resp. sa nezvýšilo tak, ako sa predpokladalo. Článkom bolo poškodené dobré meno spoločnosti, čo je preukázané aj článkami resp. debatami pod článkom. Pavúk, ktorý je uvedený v článku, bol vyvesený aj v nemocnici v Košiciach na nástenke, tam kde G. K.. J. S. K.. S., zároveň uverejnenie článku malo vplyv aj na majetkovú sféru, kedy iné ZO zarábajú viac ako naša. Na otázku žalovaného ohľadom hospodárskych výsledkov a rastu žalobcu v roku 2012-2016 uviedla, že v roku 2012 fungovalo 5 ZO na SR. Rok 2012 a 2013 bol porovnateľný, veľmi málo to stúpalo. Čísla sa mali zlepšiť po roku 2015, keď prijali ďalších znalcov, niektorí znalci mali predtým vyššie príjmy a viac ZP ako keď boli u nás. Forensic mala príjmy napr. 200 000 € oni viac ako 20 000 nemali. Med Pro Ortho, ktorá má len dve odvetvia mala vyššie príjmy. Aj z čísel je jasné, nielen zásah, že im poškodilo po tejto stránke, ale aj dôkaz toho, že neboli protekčná ZO. V súvislosti s tržbami spoločnosti v roku 2015 a 2016, kde bol nárast zo 14.000 eur na 26.000 eur uviedla, že tento nárast bol spôsobený aj tým a predovšetkým tým, že v tomto roku boli uhradené ZP aj z roku 2013 aj 2014. Nárast nebol taký, aký by bol zodpovedný počtu znalcov. Vo svojej výpovedi ďalej uviedla, že nepredpokladala, že bude spájaná ich činnosť s politikmi takýmito nehoráznymi klamstvami, pretože podľa jej názoru novinár bude rozvádzať polemiku o vzniku ZO ak to bolo jeho zámerom, ako to tvrdí, a ak chce spájať ich bývalých spoločníkov s politikmi, tak nech píše o tom koľko majú detí alebo aké sú tam vzťahy, ale spájanie s jej ZO je úplne od veci.

6.1. Následne súd na pojednávaní vypočul svedka S. E., ktorý k veci uviedol, že, všetky osoby, ktoré oslovil sú tu citované. Tému rozoberal aj s ďalšími odborníkmi, ktorí nie sú v článku uvedení, pretože typ na túto tému prišiel od jedného z nich. Dostal typ, že zápis žalobcu do zoznamu môže byť problematický a túto skutočnosť začal preverovať, komunikoval s MSSR, čo sa nakoniec pretavilo do vyhotovenia takéhoto článku. MSSR pripustilo možnosť, že tento zápis je problematický, nakoľko spoločnosť bola zapísaná do zoznamu v čase, keď nebola zapísaná do OR a teda nevznikla. K otázke žalovaného na svedka ohľadom osôb, s ktorými konzultoval článok uviedol, že o tejto téme sa rozprával s C.. T., ktorý sa priklonil k názoru D., avšak sám nechcel byť citovaný vzhľadom na to, že aj on sám je znalec. Práve on mu odporučil, aby sa ohľadom tejto témy nakontaktoval na K.. D.. Článok konzultoval ešte s iným právnikom, ale to sa týkalo obchodnej problematiky. Ďalej uviedol, Ž. G.. D. pripustil že pri zápise došlo k chybe a mohlo by to mať vplyv na znaleckú činnosť tejto ZO. Z G.. D. komunikoval osobne, telefonicky aj emailom, čo sa týka stanoviska, toto je písomné a vie súdu aj doložiť. Bezprostredne po publikácii tohto článku chcel pokračovať ďalším článkom, ale G.. D. sa odmietol už k tejto téme vyjadrovať, vysvetlil mu, že ide o politickú kauzu, a že sa stretol s predstaviteľmi Lege Artis, kde s nimi odkomunikoval tento problém. Chcel sa s ním stretnúť, aby zistil, či pochybil pri vypracovávaní článku. Nemá z tohto stretnutia pocit, že by pochybil a dokonca po uverejnení článku mu G.. D. adresoval mail, že súhlasí s takýmto článkom a teda nevzniesol žiadne námietky voči textu a jeho citáty v tomto texte podliehali autorizácii. K inštitútu autorizácie uviedol, že nie je povinná, upravuje ju však etický kódex a interné predpisy, ktorý ponecháva na voľnej úvahe novinára otázku autorizácie. K otázke, ako dospel k záveru, že G.. G. vlastní 1/5 žalobcu uviedol, že primárne vychádzal z OR, kde je však aj poznámka o spoločnom zástupcovi a ďalej to skúmal v zbierke listín. Úplne tomu neporozumel, napriek tomu mu z tých listín

vychádzalo, že G.. G. má takýto podiel. Ďalej na otázky žalovaného uviedol, že je novinárom od 2008 a nemá právnické vzdelanie. Taktiež uviedol , že otázky adresoval Lege Artis na email ktorý je uvedený v zozname znalcov, avšak odpoveď od nich neprišla. Prvá reakcia zo strany žalobcu bola až právo na odpoveď po publikovaní článku. Podtitulok bol v tomto článku zjednodušenie obsahu článku a slovom pečiatka fyzicky nemyslel pečiatku ako takú ako nástroj, ale išlo v zásade o synonymum zápisu do zoznamu znalcov, oprávnenie vykonávať znaleckú činnosť. Pokiaľ ide o slovo "pochybne", to v zásade zhrňuje citáty G.. D. a tú skutočnosť, že ZO bola zapísaná do zoznamu znalcov pred tým ako bola zapísaná do OR. Titulná strana je tá, o ktorú sa čitateľ najviac zaujíma, podľa nej si kupujú čitatelia tento denník a v tých textoch, ktoré sa volajú úvodníky zvyčajne reportéri zhŕňajú texty, ktoré majú vo vnútri denníka aj niekoľko tisíc znakov, čiže aj na titulnej strane sa požíva určitá miera zjednodušenia.

6.2. K otázkam žalobcu uviedol, že na pevnú linku ich kontaktoval iba raz, ale nikto ju nezobral, je. Pokúšal som sa získať aj kontakt na konateľa žalobcu cez SAK, nakoľko je advokát zapísaný v tejto komore, avšak ani to sa mu nepodarilo. K fotografii budovy žalobcu v článku uviedol, že ich spoločnosť má fotobanku v ktorej sa nachádza veľké množstvo fotiek, ktoré si redaktori preberajú do svojich článkov ak ich potrebujú. Článok primárne spracoval z dôvodu témy zakladania spoločnosti, pričom pred písaním článku si prieskum ohľadom tejto témy nerobil. V článku bolo uvedené, že MSSR pripodobňuje túto situáciu k procesu získania živnostenského oprávnenia, pričom v danom čase a priestore považoval za významnejšie venovať sa znaleckému oprávneniu, ktoré má podľa súkromného názoru vyššiu spoločenskú dôležitosť. V závere uviedol, že nemal vedomosť aké posudky v roku 2012 žalobca vydal. Zisťoval to, pýtal sa na MSSR, aj keby mal MSSR prístup k odpovedi túto nemôžu sprístupniť a jediné na čo sa mohol spoľahnúť boli verejné zdroje.

7. Podľa § 19b ods. 1 - 3 Občianskeho zákonníka, právnické osoby majú svoj názov, ktorý musí byť určený pri ich zriadení.
(2) Pri neoprávnenom použití názvu právnickej osoby sa možno domáhať na súde, aby sa neoprávnený užívateľ zdržal jeho užívania a odstránil závadný stav; možno sa tiež domáhať primeraného zadosťučinenia, ktoré sa môže požadovať aj v peniazoch.
(3) Odsek 2 platí primerane aj pre neoprávnený zásah do dobrej povesti právnickej osoby.

7.1. Podľa § 6 zákona č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch účinného v čase zápisu spoločnosti do zoznamu ZO, Ministerstvo zapíše do zoznamu do 60 dní od doručenia písomnej žiadosti o zápis právnickú osobu ako znaleckú organizáciu, ak
a)je špecializovaná na výkon znaleckej činnosti v odbore alebo v odvetví, ktoré je predmetom písomnej žiadosti o zápis,
b)aspoň traja jej spoločníci, členovia, štátni zamestnanci alebo zamestnanci v pracovnom pomere dohodnutom na neurčitý čas sú znalcami zapísanými v príslušnom odbore a nie sú spoločníkmi, členmi alebo zamestnancami inej právnickej osoby zapísanej v zozname,
c)určila zodpovednú osobu za výkon znaleckej činnosti; táto osoba musí byť zapísaná v zozname ako znalec a zároveň musí byť jej spoločníkom, členom, štátnym zamestnancom, štatutárnym orgánom alebo členom jeho štatutárneho orgánu,
d)má materiálne vybavenie postačujúce na výkon znaleckej činnosti,
e)nebola v posledných troch rokoch vyčiarknutá zo zoznamu podľa § 27 ods. 3 písm. d).

(2)Žiadosť o zápis právnickej osoby do zoznamu obsahuje
a)meno, priezvisko, akademický titul, trvalý pobyt alebo obdobný pobyt a dátumy narodenia fyzických osôb, ktoré sú jej štatutárnym orgánom alebo členom štatutárneho orgánu,
b)údaje podľa § 4 ods. 6 písm. b) prvého až štvrtého bodu a označenie odboru a odvetvia, o ktorého zápis do zoznamu žiada.

(3)K žiadosti o zápis právnická osoba pripojí doklady preukazujúce údaje uvedené v odseku 1 písm. a) až d) a f).

(4) Ministerstvo môže zapísať právnickú osobu len do toho odvetvia, v ktorom sú zapísaní jej znalci [ods. 1 písm. b)].

(5) O zápise do zoznamu sa nevyhotovuje písomné rozhodnutie.

(6) Ministerstvo zamietne žiadosť o zápis, ak právnická osoba nespĺňa predpoklady na zápis podľa odseku 1.

7.2. Podľa § 2 ods. 1 písm. i) Vyhlášky č. 490/2004 Z.z., ktorou sa vykonáva zákon č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch, k písomnej žiadosti o zápis do zoznamu sa pripoja u právnickej osoby aj doklady preukazujúce jej špecializáciu, ktoré nesmú byť staršie ako tri mesiace; špecializácia právnickej osoby je hlavné zameranie činnosti právnickej osoby žiadajúcej o zápis do zoznamu, ktoré sa preukazuje výpisom z obchodného registra, osvedčenou kópiou zakladateľskej listiny alebo iným dokladom preukazujúcim jej vznik.

8. Predmetom tohto sporu je ochrana dobrej povesti právnickej osoby - žalobcu, do ktorej malo byť zasiahnuté článkom vydaným v denníku SME názvom Licencia bola skôr než firma, s podtitulkom Manželka G. G. I. vlastní pätinu znaleckej firmy s problematikou licenciou s tým, že článok voľne pokračuje na 3 s názvom Znalci získali pečiatku pochybne s podtitulkom Spoločnosť Lege Artis spoluvlastnená manželkou G. G. dostala znaleckú licenciu skôr, než vznikla. Autor článku opisuje v týchto článkoch priebeh založenia spoločnosti, pričom svoj názor odvádza aj od posúdenia advokáta a docenta trestného práva P. D., ktorý uviedol, že "posudky boli vyhotovované právnickou osobu bez právnej subjektivity. Ďalej na čl. 1 tohto denníka autor uviedol, že Znalecká organizácia dostala v roku 2012 znaleckú pečiatku, mesiac pred zápisom do obchodného registra.

8.1. Súd vykonal v danej veci dokazovanie a to listinnými dôkazmi uvedenými v bode 4. - 4.16., ako aj výpoveďami sporových strán na pojednávaní a výpoveďou svedka S. E., ktorý dotknutý článok napísal a dospel k záveru, že žaloba je sčasti dôvodná. Žalobca sa pôvodne domáhal, aby súd rozhodol nasledovne: "Žalovaný je povinný uverejniť na titulnej strane denníka SME ospravedlnenie v nasledujúcom znení: "Vydavateľ denníka SME sa ospravedlňuje spoločnosťí LEGE ARTIS znalecká' organizácia, s.r.o., Košice za uverejnenie informácií v denníku SME dňa 18.2.2016 v článku ,,Licencia bola skôr než firma", že: posudky boli vyhotovované právnickou osobou bez úplnej právnej subjektivity, manželka G. G. I. vlastní pätinu znaleckej firmy, znalecká organizácia dostala v roku 2012 znaleckú pečiatku mesiac pred vznikom a zápisom do obchodného registra, spoločnosť dostala licenciu skôr, než vznikla. Skutkové tvrdenia, že posudky bolí vyhotovované právnickou osobou bez úplnej právnej subjektivity, manželka G. G. I. vlastní pätinu znaleckej firmy, znalecká' organizácia dostala v roku 2012 znaleckú pečiatku mesiac pred vznikom a zápisom do obchodného registra a spoločnosť dostala licenciu skôr, než vznikla sú nepravdivé, nakoľko LEGE ARTIS znalecké organizácia, s. r. o., Košice bola v obchodnom registri zapísaná ku dňu 16. mája 2012 a prvý znalecký posudok vypracovala až 17.12.2012, manželka G. G. I. vlastnila ku dňu uverejnenia článku len 4 % znaleckej organizácie, znalecká pečiatka bola vyhotovená zo súhlasom MS SR, otlačok pečiatky bol odovzdaný MS SR až 16. mája 2012 a preukaz znalca bol vyhotovený až 24.5.2012, spoločnosť" nedostala licenciu skôr, ako vznikla, lebo na znaleckú činnosť sa licencia nevydáva a oprávnenie na znaleckú činnosť získala splnením všetkých zákonných podmienok po zápise do obchodného registra." Zároveň navrhol uložiť žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi primerané zadosťučinenie vo výške 10.000 eur.

8.2. Po vykonanom dokazovaní súd vydal rozhodnutie, ktorým uložil žalovanému povinnosť v lehote 15 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia uverejniť na titulnej stránke denníka SME ospravedlnenie s nasledujúcim obsahom: " Vydavateľ denníka SME sa ospravedlňuje spoločnosti LEGE ARTIS, znalecká organizácia, s.r.o., Košice za uverejnenie informácii v denníku SME dňa 18.02.2016 v článku "Licencia bola skôr než firma", nakoľko skutkové tvrdenia, že posudky boli vyhotovované právnickou osobou bez právnej subjektivity; znalecká organizácia dostala v roku 2012 znaleckú pečiatku mesiac pred vznikom a zápisom do obchodného registra a že spoločnosť dostala licenciu skôr ako vznikla, uvedené v tomto článku, sú nepravdivé. Vo zvyšku súd žalobu zamietol.

8.3. Čo sa týka modifikácie petitu rozhodnutia, súd v danej veci poukazuje na zaužívanú súdnu prax, ako aj rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. rozhodnutie sp. zn. 2Cdo 18/92), z ktorých je zrejmé, že obsah a forma samotného ospravedlnenia podlieha korekcii súdu v závislosti od posúdenia primeranosti ako aj s prihliadnutím na účel inštitútu ochrany osobnosti. Súd aj v tomto prípade pristúpil k zmene formulácie samotného navrhovaného výroku v časti nároku na zverejnenie ospravedlnenia, keď oproti navrhovanému zneniu zaviazal žalovaného na zverejnenie ospravedlnenia s uvedením len tých skutočností, ktoré boli v dotknutom článku uvedené ako nepravdivé bez uvedenia reálnych skutkových tvrdení tak, ako to žiadal žalobca v petite podanej žaloby. Súd je toho názoru, že

takéto ospravedlnenie postačuje na nápravu ochrany dobrej povesti právnickej osoby a vo zvyšku súd žalobu zamietol.

8.4. K výroku, že spoločnosť dostala licenciu skôr ako vznikla, súvisí výrok, ktorý sa viaže na pokračovanie článku s iným názvom, teda s názvom "Znalci získali pečiatku pochybne", pričom žalobcom uvedené slovné spojenie je súčasťou podtitulku: "Spoločnosť LEGE ARTIS spoluvlastnená manželkou G. G. dostala znaleckú licenciu skôr než vznikla". Tento článok nebol súčasťou petitu žaloby a súd a na túto skutočnosť poukazoval žalovaný, avšak súd v danej veci poukazuje na rozhodnutie II. ÚS SR 41/2015 - 38, v zmysle ktorého je v možnostiach všeobecného súdu s prihliadnutím na žalobný petit ako celok, identifikovať výroky, ktorými mohlo dôjsť k neoprávnenému zásahu do práv žalobcu, pričom ústavný súd posudzoval tú skutočnosť, že v žalobnom petite neboli bližšie špecifikované nepravdivé výroky. Súd tento výrok teda zaradil do posudzovania, nakoľko článok v denníku Sme na str. 3 nadväzuje na hlavný článok a je jeho priamym pokračovaním, resp. rozvinutím myšlienky textu uvedenej na str. 1.

8.5. K výrokom, že posudky boli vyhotovované právnickou osobou bez právnej subjektivity, že znalecká organizácia dostala v roku 2012 znaleckú pečiatku mesiac pred vznikom a zápisom do obchodného registra, spoločnosť dostala licenciu skôr ako vznikla súd uvádza nasledovné:

8.6. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že spoločnosť žalobcu bola založená podpísaním spoločenskej zmluvy dňa 21.03.2012, čo žalovaný nenamietal s tým, že táto bude vykonávať súdnoznaleckú činnosť. Na základe žiadosti žalobcu, MS SR podaním zo dňa 25.04.2012 potvrdilo zápis spoločnosti žalobcu do zoznamu znalcov, a teda z toho nepochybne vyplýva, že žalobca predložil všetky potrebné doklady v zmysle § 6 zákona č. 382/2004 Z.z..

8.7. Podaním MS SR zo dňa 25.04.2012 žalobca získal súhlas ministerstva s vyhotovením pečiatky. Dňa 16.05.2012 bol žalobca zapísaný v obchodnom registri. Dňa 24.05.2012 žalobca prevzal preukaz znalca a dňa 04.07.2012 zaslal ministerstvu poistnú zmluvu, čo následne malo vplyv na výmaz poznámky, že žalobca nemá poistenie. 6alobca zároveň dňa 07.05.2012 získal živnostenské oprávnenie na výkon činnosti.

8.8. Do obchodného registra sa zapisuje predmet podnikania alebo činnosť, pričom ide o údaj povinný. Ak chce spoločnosť vykonávať znaleckú činnosť je povinná získať oprávnenie podľa osobitného zákona, teda zákona č. 382/2004 Z.z. v spojení so zákonom č. 490/2004 Z.z., za čo sa považuje zápis do zoznamu znalcov podľa názoru súdu až po získaní tohto oprávnenia je spoločnosť spôsobilá byť zapísaná do obchodného registra, pričom k výkonu svojej činnosti musí mať uzatvorená poistnú zmluvu.

8.9. Výroky žalovaného uverejnené v dotknutom článku boli spôsobilé privodiť ujmu žalobcovi vo sfére ochrany jeho dobrej povesti, nakoľko boli neoprávnené a najmä nevychádzali z riadneho právneho posúdenia, teda zo zákona č. 382/2004 Z.z., v zmysle ktorého, ak by žalobca nespĺňal ako znalecká organizácia všetky potrebné podmienky na zápis, ministerstvo by žiadosť o zápis zamietlo, čo sa však nestalo. Súd v danej veci posudzoval aj vyhlášku č. 490/2004 Z.z. v zmysle ktorej podľa § 2 ods. 1 písm. i) sa k písomnej žiadosti o zápis do zoznamu pripoja u právnickej osoby aj doklady preukazujúce jej špecializáciu, ktoré nesmú byť staršie ako tri mesiace. Špecializácia právnickej osoby je hlavné zameranie činnosti právnickej osoby žiadajúcej o zápis do zoznamu, ktoré sa preukazuje výpisom z obchodného registra, osvedčenou kópiou zakladateľskej listiny alebo iným dokladom preukazujúcim jej vznik.

8.10. Žalobca si teda svoju povinnosť splnil a pri žiadosti o zápis do zoznamu znalcov predložil zakladateľskú zmluvu a teda nebol dôvod zo strany ministerstva, aby žalobcovu žiadosť žalobcu zamietol, nakoľko v príčinnej súvislosti po splnení všetkých zákonom vyžadovaných predpokladov, mal žalobca právo na zápis do zoznamu.

8.11. Žalovaný v danej veci vychádzal z posúdenia I.. D., ktorému síce dôveroval, že bolo vyhotovené správne a v súlade so zákonom, však tomu tak nebolo. Z mailu, ktorý adresoval I.. D. S. E. je zrejmé, že sa zaoberal len zákonom č. 382/2004 Z.z. a opomenul k tomu spomenúť nadväzujúcu vyhlášku č. 490/2004 Z.z., teda nepodal svoje stanovisko v širšom kontexte, ale len v zúženom výklade. Sám I.. D. uviedol, že vychádzal len z podkladov, ktoré predložil redaktor S. E., uviedol, že stanovisko poskytol v

právnej rovine s tým, že v aplikačnej praxi nie je možné vylúčiť výklad, ktoré poskytlo MS SR. Dokonca v maily uviedol, že článok nedostal na autorizáciu, tak ako je zvykom.

8.12. K námietke žalovaného, že žalobca bol oslovený S. E. s možnosťou vyjadrenia, súd uvádza, že mail redaktora Valčeka bol zasielaný znalcom S. S. J., čo riadne preukázal doloženou listinou, ktorí boli podľa výpisu z Obchodného registra v tom čase konatelia spoločnosti. Avšak je nutné si z Obchodného registra pozrieť aj tú skutočnosť, že prokúra bola udelená I.. S. X. od 12.06.2012 do 16.12.2016 a teda sa redaktor so svojou otázkou mal obrátiť na S. X., ktorá bola splnomocnená v zmysle § 14 ods. 1 ObchZ na všetky právne úkony.

8.13. Na základe vyššie uvedeného súd dospel k záveru, že zo strany žalovaného došlo k nepravdivým tvrdeniam o procese vzniku znaleckej organizácie uverejnením článku v denníku SME, nakoľko v článku uvedené tvrdenia sú difamačného charakteru s objektívnou spôsobilosťou privodiť ujmu žalobcovi na jeho dobrej povesti právnickej osoby. Súd je však toho názoru, že ospravedlnenie žalovaného žalobcovi na prvej strane v denníku SME je dostačujúcim morálnym zadosťučinením pre žalobcu v tomto konaní a náhrada finančného zadosťučinenia nie je nutná.

8.14. K výroku, že manželka G. G. I. vlastní pätinu firmy, súd uvádza, že žalobca uviedol, že táto mala podiel vo výške 4%, resp. bola len jednou z piatich vlastníkov podielu 20%. Podľa výpisu z obchodného registra bola I. G. spoločníkom od 01.10.2015 do 03.06.2016, avšak súdu nebola preukázaná žiadna zmluva, ktorou by žalobca osvedčil výšku podielu, ktorý I. G. vlastnila. Súd v tejto časti žalobu zamietol.

8.15. Čo sa týka nemajetkovej ujmy, súd v tejto časti nemajetkovú ujmu nemal preukázanú, vyjadrenie advokáta, že si nedá urobiť znalecký posudok u žalobcu v spojení s článkom uverejneným v denníku SME ako aj diskusia pod článkom neboli takej intenzity, aby spôsobili privodenie nemajetkovej ujmy žalobcovi vo výške 10.000 eur. Navyše je nutné uviesť, že zisk žalobcu po vydaní článku vzrástol, čo preukazuje tabuľka tržieb z portálu Finstat.

9. K náhrade trov konania súd uvádza, že žalobca má právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu podľa 255 ods. 1 CSP. Súd v danej veci vo veci náhrady trov konania odkazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave č.k. 6Co/125/2018 - 379 zo dňa 31.05.2018, v ktorom je uvedené, že zásadu úspechu je potrebné uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisela od úvahy súdu alebo od znaleckého posudku. Súd v danej veci posudzoval nárok žalobcu podľa vlastnej úvahy, resp. podľa toho či došlo k zásahu do ochrany jeho dobrej povesti. Tým, že niektoré znaky žalovaného článku splnili zákonný predpoklad na poskytnutie ochrany podľa § 19b OZ, súd priznal žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne vyšší súdny úradník po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
a) sa týkajú procesných podmienok,
b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za
následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.